

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 23 marca 2015 r. przeciwko (...) S.A. w W. powód K. S. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 25.470,00 zł z tytułu nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy, z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jest zatrudniony u pozwanego od 1978 r., obecnie na stanowisku kierownika zespołu technologicznego. Wyjaśnił, że najpierw świadczył swoją pracę w Wytwórni (...) w S., następnie w (...) S.A., a od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. w (...) Sp. z o. o. w S., wchodzącej w skład (...) S.A. Od dnia 1 maja 2004 r. do chwili obecnej pracuje ponownie w (...) S.A. Zakład (...) w S.. Zdaniem powoda, zgodnie z Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy, w dniu 11 września 2013 r. nabył prawo do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy w wysokości 600% płacy zasadniczej, tj. 25.470,00 zł, która zgodnie z § 32 pkt ZUZP powinna mu zostać wypłacona najpóźniej do dnia 10 listopada 2014 r. Pozwana spółka odmówiła jednak wypłaty odprawy powołując się na to, że w aktach osobowych nie ma zaakceptowanej przez zarząd spółki decyzji dotyczącej zaliczenia stażu pracy w (...) Sp. z o. o. w S. do stażu, od którego zależy wysokość nagrody jubileuszowej. Powód podniósł, że jego przejście do (...) Sp. z o. o. nastąpiło w wyniku zmian organizacyjnych. W podaniu o przyjęcie do pracy w (...) S.A. Zakład (...) w S. z dnia 7 kwietnia 2004 r. powód wniósł, aby w umowie o pracę znalazła się klauzula, że staż pracy w (...) Sp. z o. o. zaliczać się będzie do czasu pracy, od którego zależy przyznanie nagrody jubileuszowej. Został wtedy poinformowany przez pracowników kadr, że odrębne przepisy regulują tę kwestię i że ten okres z pewnością będzie zaliczony. W dniu 1 maja 2004 r. powód zawarł więc z pozwaną spółką umowę o pracę. W § 3 pkt 6 tej umowy „inne warunki zatrudnienia” wskazano na stosowanie innych postanowień szczegółowych, którymi są postanowienia obowiązującego wówczas ZUZP z dnia 27 października 2003 r. W § 19 tego układu wskazano zaś, że przez pracę na rzecz (...) S.A. rozumie się w szczególności nieprzerwaną pracę pierwotnie w (...), a od dnia 1 listopada 1993 r. w (...) S.A. lub w spółkach holdingowych. Zbędne więc, zdaniem powoda, było zawieranie pomiędzy nim a pozwanym porozumienia o zaliczeniu okresu pracy w (...) Sp. z o. o., gdyż ta była właśnie spółką holdingową. Pozwana miała w niej 100% udziałów. Powód podniósł nadto, że pozwana spółka wypłaciła mu nagrodę jubileuszową za 30 lat pracy w oparciu o identyczny przebieg zatrudnienia, zaliczając mu do stażu pracy okres zatrudnienia w (...) Sp. z o. o.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana spółka podniosła, że przesłanką do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej jest osiągnięcie wymaganego okresu zatrudnienia w czasie obowiązywania przepisów uprawniających do takiego świadczenia. W przypadku powoda okres 35 lat pracy w pozwanej spółce minie zaś dopiero 11 lipca 2017 r., pod rządami aktualnie obowiązującego Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, który nie przewiduje nagród jubileuszowych, inaczej niż poprzednio obowiązujące w pozwanej spółce tego rodzaju układy. Strona pozwana zaznaczyła, że prawidłowo nie zaliczyła powodowi okresu pracy w (...) Sp. z o. o., tj. okresu od 1 lipca 2000 r. do 30 kwietnia 2004 r. do stażu jego pracy, gdyż praca wykonywana w tym okresie przez niego nie miała charakteru pracy na rzecz (...) S.A. w rozumieniu postanowień obowiązujących u pozwanego zakładowych układów zbiorowych pracy. Zgodnie bowiem z § 21 pkt 2 ZUZP z dnia 1 stycznia 2013 r. obowiązującym w okresie, na który przypadał 35-letni okres świadczenia przez powoda pracy, przez pracę na rzecz spółki rozumie się pracę w (...) S.A. lub spółkach przejętych wraz z pracownikami na mocy art. 23¹ kp. Pozwana nie przejmowała natomiast (...) spółki z o. o. ani jego pracowników. Powód rozwiązał swoją umowę o pracę z tą spółką i zawarł nową umowę o pracę z pozwaną, dotyczącą innego stanowiska pracy. Zdaniem pozwanej za tym, że nie doszło do transferu zakładu pracy świadczy również pismo powoda z dnia 7 kwietnia 2004 r. skierowane do zarządu pozwanej spółki, w którym wnosi on o umieszczenie w umowie o pracę klauzuli o zaliczeniu okresu świadczenia przez niego pracy dla (...) Sp. z o. o. Prośba ta nie została jednak nigdy uwzględniona. Strona pozwana wskazała, że powód w pozwie swoje roszczenia i argumentację wywodzi z zakładowego układu zbiorowego pracy, który w dacie 11 września

2013 r. nie obowiązywał. Zdaniem pozwanej omyłkowa wypłata powodowi nagrody jubileuszowej za 30 lat pracy nie oznacza, że nabył on prawo do takiej nagrody za 35 lat pracy.

Na rozprawie powód popierał powództwo, pozwana spółka wносиła o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

K. S. w okresie od 11 września 1978 r. do 30 czerwca 2000 r. był zatrudniony w (...) S.A z siedzibą w S. (świadcstwo pracy k. A8 akt osobowych).

Od 1 lipca 2000 r. do 30 kwietnia 2004 r. powód był pracownikiem (...) Sp. z o. o. w S., zatrudnionym na stanowisku specjalisty konstruktora. Stosunek pracy powoda z tym podmiotem ustał na zasadzie porozumienia stron. Jedynym udziałowcem tej spółki jest (...) S.A. w W. (świadcstwo pracy k. A5 akt osobowych, odpis z KRS k. 68-71).

Z dniem 1 maja 2004 r. K. S. został zatrudniony w (...) S.A. w W. Zakład (...) w S. na stanowisku kierownika zespołu technologicznego, gdzie pracuje do chwili obecnej. We wniosku o przyjęcie do pracy skierowanym do Zarządu (...) S.A. powód zawarł prośbę uwzględnienia w jego przyszłej umowie o pracę klauzuli, z której wynikać będzie zaliczenie mu do stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o. o. w S., od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej. Prośba powoda nigdy nie zyskała akceptacji zarządu pozwanej spółki, a wnioskowana przez niego klauzula nie znalazła się w treści łączącej strony umowy o pracę (podanie o przyjęcie do pracy, wniosek, umowa o pracę k. A2, A6, B2 akt osobowych).

W dniu 10 października 2008 r. pozwana spółka wypłaciła powodowi nagrodę jubileuszową za 30 lat pracy (pismo k. 10).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo K. S. okazało się nie mieć uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu.

Nagroda jubileuszowa stanowi świadczenie należące do szeroko rozumianego wynagrodzenia za pracę, którego warunki przyznania, w myśl art. 77¹ kp ustalają układy zbiorowe pracy, zgodnie z przepisami działu jedenastego Kodeksu pracy lub regulaminy wynagradzania, ewentualnie pragmatyki służbowe. Przysługują one tylko tym pracownikom, którzy spełnią warunki wymienione w tych aktach. Strony układu zbiorowego mają całkowitą swobodę w odniesieniu do decyzji, czy wprowadzić do niego postanowienia przyznające prawo do nagrody jubileuszowej (art. 240 § 1 kp).

Jak wskazał powód, z dniem 11 września 2013 r. jego staż pracy osiągnął 35 lat, co w jego ocenie oznacza nabycie z tą datą prawa do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy, zgodnie z obowiązującym w spółce Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy z dnia 30 listopada 2012 r. Rzeczonyj daty, rozumianej jako daty, z którą powód osiągnął ogólny 35-letni staż pracy nie kwestionowała strona pozwana, z zastrzeżeniem, że nie oznacza ona osiągnięcia takiego stażu pracy dla pozwanej spółki, w rozumieniu przepisów obowiązującego w tej dacie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy. W jej ocenie nie można bowiem wliczać do stażu pracy, od którego zależy nabycie przez powoda prawa do nagrody jubileuszowej, okresu zatrudnienia powoda w (...) Sp. z o. o. Zdaniem Sądu stanowisko prezentowane przez stronę pozwaną ma uzasadnione podstawy.

W uzasadnieniu uchwały z dnia 9 kwietnia 2008 r. (sygn. akt I PK 208/08, Lex nr 558225) Sąd Najwyższy wskazał, że przesłanką nabycia prawa do nagrody jubileuszowej jest osiągnięcie przez pracownika wymaganego okresu zatrudnienia w czasie obowiązywania przepisów uprawniających do tego świadczenia. Nabycie prawa do nagrody jubileuszowej następuje przy tym w dniu upływu okresu uprawniającego do tego świadczenia.

Na dzień 11 września 2013 r. strony obowiązywały postanowienia Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy z dnia 30 listopada 2012 r., który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2013 r. (wyciąg k. 17-18v). Zgodnie z § 21 ust. 1 pkt e. rzeczonyj Układu pracownikowi, który przepracował na rzecz Spółki co najmniej 15 lat przysługuje nagroda

jubileuszowa w wysokości 600% płacy zasadniczej po 35 latach pracy. § 21 ust. 2 Układu wyjaśnia natomiast, że przez pracę na rzecz Spółki rozumie się pracę w (...) S.A. lub w spółkach przejętych wraz z pracownikami na mocy art. 23¹ kp. W pozostałych przypadkach przejmowania przez Spółkę grup pracowników obcych podmiotów gospodarczych, Strony Układu mogą wspólnie zaliczyć pracę u innego niż Spółka pracodawcy do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej.

Bezsporne jest w sprawie, że bez uwzględnienia okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o. o. powód nie spełnia wynikających z Układu z 30 listopada 2012 r. wymogów w zakresie stażu pracy, pozwalających na nabycie prawa do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. Zdaniem Sądu nie ma jednak podstaw prawnych, aby sporny okres powodowi uwzględnić.

Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że nieuzasadnione jest odwoływanie się przez stronę powodową do układów zbiorowych pracy obowiązujących w Spółce przed 1 stycznia 2013 r., w szczególności do tych postanowień poprzednich układów, które posługiwały się pojęciem pracy w spółkach holdingowych i argumentacja, że (...) Sp. z o. o. to spółka holdingowa pozwanej. W Układzie z dnia 30 listopada 2012 r. nie ma bowiem odpowiednika nieobowiązującego już w dacie 11 września 2013 r. § 19 ust. 2 Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, obowiązującego od 1 grudnia 2003 r., który stanowił, że przez pracę na rzecz (...) S.A. rozumie się nieprzerwaną pracę w (...), (...) S.A. lub spółkach holdingowych (wyciąg k. 21). W tym świetle bezprzedmiotowe są rozważania, czy (...) Sp. z o. o. to spółka holdingowa pozwanej.

W tym stanie rzeczy jedyną możliwością zaliczenia powodowi okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o. o. byłoby ustalenie, że praca powoda w tej spółce była pracą w spółce przejętej przez pozwaną wraz z pracownikami na mocy art. 23¹ kp, tak jak to określał Układ z 30 listopada 2012 r. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie ma jednak podstaw do poczynienia takich ustaleń.

Zgodnie z art. 23¹ kp, w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Podkreślić jednak trzeba, że w okolicznościach niniejszej sprawy nigdy nie doszło do przejścia (...) Sp. z o. o. na (...) S.A. Pierwsza ze spółek nadal istnieje, prowadzi działalność gospodarczą, jest samodzielnym i odrębnym od pozwanej spółki podmiotem obrotu gospodarczego. Z pozwaną wiążą ją zaś relacje właścicielskie, gdyż jest ona jedynym udziałowcem (...) Sp. z o. o. Przed zatrudnieniem w pozwanej spółce powód rozwiązał swoją umowę o pracę z (...) Sp. z o. o. za porozumieniem stron, otrzymał świadectwo pracy od dotychczasowego pracodawcy, a następnie ubiegał się o zatrudnienie w (...) S.A., z którą zawarł nową umowę o pracę. Jego wniosek o zaliczenie mu stażu pracy w (...) Sp. z o. o. nigdy nie został załatwiony pozytywnie. Nie można snuć w tym zakresie żadnych domniemań. Również umowa o pracę z pozwaną nie zawiera postanowień o zaliczeniu mu stażu w (...) Sp. z o. o. Z zeznań powoda wynika, że był świadomy tego, że zmienia pracodawcę. Wiedział, że (...) Sp. z o. o. ma własny zakładowy układ zbiorowy pracy. Miał świadomość, że sporna, w świetle możliwości uwzględnienia jego pracy u poprzedniego pracodawcy, może okazać się kwestia zaliczenia mu tego okresu pracy do stażu, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej. Stąd złożył wniosek o uwzględnienie mu tego okresu w stażu pracy, jednak ten nigdy nie został przez zarząd pozwanej spółki zaakceptowany. Powód zeznał, że odpowiedź negatywną otrzymał od kierownika kadr w zakładzie w S., a następnie taką samą odpowiedź otrzymał od kierownika kadr z centrali spółki w W.. Strona powodowa, mimo zakreślonego terminu, nie złożyła żadnych wniosków dowodowych na przeciwne okoliczności, z których wywodziła dla siebie skutki prawne. Dlatego okoliczność przejścia (...) Sp. z o. o. wraz z powodem na (...) S.A. należy uznać za nieudowodnioną.

Nie stanowi także argumentu za nabyciem przez powoda prawa do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy okoliczność, że powód otrzymał od pozwanej spółki nagrodę jubileuszową za 30 lat pracy. Pozwana wyjaśniła, że miało to miejsce na skutek pomyłki z jej strony. Sąd Najwyższy wskazał natomiast, że omyłkowa wypłata pracownikowi nagrody jubileuszowej nie powoduje po upływie kolejnego okresu powstania prawa do nagrody wyższego stopnia (wyrok SN z dnia 6 marca 1998 r., I PKN 551/97, OSNP 1999/4/123).

Aktualny w pozwanej spółce Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy z dnia 23 czerwca 2014 r., obowiązujący od dnia 1 lipca 2014 r., nie przewiduje świadczeń w postaci nagród jubileuszowych (układ k. 23-43).

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu rozstrzygając w oparciu o art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz § 11 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2003 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).